

31990L0394

26.7.1990

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 196/1

DYREKTYWA RADY**z dnia 28 czerwca 1990 r.****w sprawie ochrony pracowników przed zagrożeniem dotyczącym narażenia na działanie czynników rakotwórczych podczas pracy (szósta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG)**

(90/394/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 118a,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾, przedłożony po konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Bezpieczeństwa, Higieny i Ochrony Zdrowia w Miejscu Pracy,we współpracy z Parlamentem Europejskim ⁽²⁾,uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

artykuł 118a Traktatu ustala, że Rada powinna uchwalić, za pomocą dyrektyw, minimalne wymagania mające zachęcić do poprawy warunków, szczególnie w miejscu pracy, tak aby zagwarantować lepszą ochronę zdrowia i bezpieczeństwo pracowników;

zgodnie z tym artykułem w dyrektywach takich należy unikać narzucania ograniczeń administracyjnych, finansowych i prawnych w sposób, który mógłby powstrzymać powstawanie i rozwój małych i średnich przedsiębiorstw;

rezolucja Rady z dnia 27 lutego 1984 r. w sprawie drugiego programu działań Wspólnot Europejskich w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy ⁽⁴⁾ ustanawia rozwój działań mających na celu ochronę pracowników mających kontakt z czynnikami rakotwórczymi;informacja Komisji na temat jej programu dotyczącego bezpieczeństwa i higieny pracy ⁽⁵⁾ zarządza uchwalenie dyrektyw, aby zapewnić bezpieczeństwo i ochronę zdrowia pracowników;

wprowadzenie w życie minimalnych wymagań mających na celu zapewnienie lepszych warunków zdrowia i bezpieczeństwa w odniesieniu do ochrony pracowników przed zagrożeniem związanym z kontaktem z czynnikami rakotwórczymi jest kluczowe dla zagwarantowania bezpieczeństwa i higieny pracy;

niniejsza dyrektywa jest dyrektywą szczegółową w rozumieniu ust. 1 art. 16 dyrektywy Rady 89/391/EWG z dnia 12 czerwca 1989 r. w sprawie wprowadzenia środków w celu poprawy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy ⁽⁶⁾; przepisy tej dyrektywy mają zastosowanie do kontaktu pracowników z czynnikami rakotwórczymi, bez wpływu na stosowanie bardziej surowych i/lub szczegółowych przepisów zawartych w niniejszej dyrektywie;dyrektywa Rady 67/548/EWG z dnia 27 czerwca 1967 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych ⁽⁷⁾, ostatnio zmieniona dyrektywą 88/490/EWG ⁽⁸⁾, zawiera listę substancji niebezpiecznych wraz ze szczegółowymi informacjami na temat procedur klasyfikacji i oznakowania poszczególnych substancji;

dyrektywa Rady 88/379/EWG z dnia 7 czerwca 1988 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących klasyfikacji,

⁽¹⁾ Dz.U. C 34 z 8.2.1988, str. 9.⁽²⁾ Dz.U. C 158 z 26.6.1989, str. 121, i Dz.U. C 149 z 18.6.1990.⁽³⁾ Dz.U. C 208 z 8.8.1988, str. 43.⁽⁴⁾ Dz.U. C 67 z 8.3.1984, str. 2.⁽⁵⁾ Dz.U. C 28 z 3.2.1988, str. 1.⁽⁶⁾ Dz.U. L 183 z 29.6.1989, str. 1.⁽⁷⁾ Dz.U. 196 z 16.8.1967, str. 1.⁽⁸⁾ Dz.U. L 259 z 19.9.1988, str. 1.

pakowania i etykietowania niebezpiecznych preparatów ⁽¹⁾, ostatnio zmieniona dyrektywą 89/178/EWG ⁽²⁾, zawiera szczegółowe informacje na temat procedur klasyfikacji i oznakowania tego rodzaju preparatów;

plan działań od 1987 do 1989 r., uchwalony w ramach programu „Europa w walce z rakiem”, zapewnia wsparcie dla europejskich badań nad możliwym rakotwórczym zagrożeniem niektórymi substancjami chemicznymi;

mimo, że współczesna wiedza naukowa nie pozwala na określenie poziomu, poniżej którego zagrożenie zdrowia przestaje istnieć, zmniejszenie kontaktu z czynnikami rakotwórczymi zmniejszy owo zagrożenie;

aby przyczynić się do zmniejszenia tego zagrożenia, należy ustanowić wartości graniczne i inne przepisy bezpośrednio z nimi związane w stosunku do wszystkich czynników rakotwórczych, co do których pozwalają na to dostępne informacje, włącznie z danymi naukowymi i technicznymi;

w celu ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników, którzy mają kontakt z czynnikami rakotwórczymi, muszą zostać podjęte środki zapobiegawcze;

niniejsza dyrektywa ustala szczególne wymagania określone dla kontaktu z czynnikami rakotwórczymi;

niniejsza dyrektywa ustanawia praktyczny aspekt realizacji społecznego wymiaru rynku wewnętrznego;

zgodnie z decyzją 74/325/EWG ⁽³⁾, zmienioną Aktem Przystąpienia z 1985 r., Komitet Doradczy ds. Bezpieczeństwa, Higieny i Ochrony Zdrowia w Miejscu Pracy jest konsultowany przez Komisję w celu sformułowania wniosków ej dziedzinie,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

SEKCJA I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

1. Przedmiotem niniejszej dyrektywy, będącej szóstą dyrektywą szczegółową w rozumieniu ust. 1 art. 16 dyrektywy 89/391/EWG, jest ochrona pracowników przed zagrożeniem ich zdrowia i bezpieczeństwa, które wynika bądź prawdopodobnie z narażenia na działanie czynników rakotwórczych w miejscu pracy, a także zapobieganie takiemu zagrożeniu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 187 z 16.7.1988, str. 14.

⁽²⁾ Dz.U. L 64 z 8.3.1989, str. 18.

⁽³⁾ Dz.U. L 185 z 9.7.1974, str. 15.

Ustala ona szczególne wymagania minimalne w tym zakresie, włącznie z wartościami granicznymi.

2. Niniejsza dyrektywa nie stosuje się do pracowników, którzy narażeni są tylko na kontakt z promieniowaniem objętym Traktatem ustanawiającym Europejską Wspólnotę Energii Atomowej.

3. Dyrektywa 89/391/EWG stosuje się w pełni do całego zakresu wymienionego w ust. 1, bez wpływu na zastosowanie bardziej surowych i/lub szczegółowych przepisów zawartych w niniejszej dyrektywie.

Artykuł 2

Definicje

Dla celów niniejszej dyrektywy „czynnik rakotwórczy” oznacza:

- substancję, do której, w zał. I do dyrektywy 67/548/EWG, stosuje się oznaczenie ryzyka R 45 „może powodować nowotwory”;
- preparat, który zgodnie z art. 3 ust. 5 lit. j) dyrektywy 88/379/EWG musi być oznakowany jako R 45 „może powodować nowotwory”;
- substancję, preparat lub proces wymieniony w zał. I, a także substancję lub preparat powstały w wyniku procesów wymienionych w zał. I.

Artykuł 3

Zakres zastosowania — określenie i ocena zagrożeń

1. Niniejsza dyrektywa stosuje się do czynności, w czasie których pracownicy mają lub istnieje prawdopodobieństwo, że mają kontakt z czynnikami rakotwórczymi w związku ze swoją pracą.

2. W przypadku każdej czynności, która może narażać pracownika na kontakt z czynnikami rakotwórczymi, musi zostać określony charakter, stopień i czas trwania takiego kontaktu w celu umożliwienia oceny zagrożenia zdrowia i bezpieczeństwa pracownika oraz zarządzenia właściwych działań.

Ocena musi być ponawiana systematycznie oraz w każdym przypadku, kiedy zachodzi jakakolwiek zmiana warunków, które mogą mieć wpływ na kontakt pracownika z czynnikami rakotwórczymi.

Na życzenie władz pracodawca musi dostarczyć informacje wykorzystane przy dokonywaniu oceny.

3. Ponadto, podczas dokonywania oceny zagrożenia, należy wziąć pod uwagę wszystkie inne poważne przypadki kontaktu z niebezpiecznymi substancjami, na przykład z takimi, które mają szkodliwy wpływ na skórę.

4. Podczas przeprowadzania oceny, o której mowa w ust. 2, pracodawca powinien zwrócić szczególną uwagę na czynniki wpływające na stan zdrowia i bezpieczeństwo pracowników szczególnie zagrożonych oraz powinien między innymi wziąć pod uwagę

potrzebę niezatrudniania tych pracowników w miejscach, w których mogą się stykać z czynnikami rakotwórczymi.

SEKCJA II

OBOWIĄZKI PRACODAWCY

Artykuł 4

Zmniejszenie i zastąpienie

1. Pracodawca powinien zmniejszyć zużycie substancji rakotwórczej w miejscu pracy, szczególnie poprzez zastąpienie ich, w miarę istnienia technicznych możliwości, substancją, preparatem lub procesem, który podczas użytkowania jest bezpieczny lub jest mniej niebezpieczny dla zdrowia i bezpieczeństwa pracownika, w zależności od przypadku.

2. Na życzenie pracodawca powinien przedłożyć rezultaty swoich badań odpowiednim władzom.

Artykuł 5

Zapobieganie i zmniejszenie kontaktu z czynnikami rakotwórczymi

1. Jeżeli wyniki oceny, o której mowa w art. 3 ust. 2, wykażą, że istnieje zagrożenie zdrowia lub bezpieczeństwa pracowników, należy zapobiegać kontaktowi pracowników z czynnikami rakotwórczymi.

2. Jeżeli, z przyczyn technicznych, niemożliwe jest zastąpienie czynnika rakotwórczego substancją, preparatem lub procesem, który podczas użytkowania jest bezpieczny lub jest mniej niebezpieczny dla zdrowia lub bezpieczeństwa pracownika, pracodawca dopilnuje, aby czynnik rakotwórczy, w miarę istnienia technicznych możliwości, był przetwarzany i używany w systemie zamkniętym.

3. Jeżeli, z przyczyn technicznych zastosowanie systemu zamkniętego jest niemożliwe, pracodawca dopilnuje, aby kontakt pracowników z czynnikami rakotwórczymi został jak najbardziej zmniejszony, w miarę istnienia technicznych możliwości.

4. Wszędzie tam, gdzie w użyciu jest czynnik rakotwórczy, pracodawca stosuje następujące środki:

- a) ograniczenie ilości substancji rakotwórczej w miejscu pracy;
- b) utrzymanie na jak najniższym poziomie liczby pracowników, którzy mają lub istnieje prawdopodobieństwo, że mają kontakt z czynnikami rakotwórczymi;
- c) zaprojektowanie takich procesów pracy i środków kontroli technicznej, które zlikwidują lub obniżą do minimum powstawanie czynników rakotwórczych w miejscu pracy;

- d) metody pozbywania się substancji rakotwórczych w miejscu ich powstawania, do miejscowego wyciągu lub do ogólnego systemu wentylacyjnego powinny być stosowne i zgodne z wymogami ochrony zdrowia i środowiska;
- e) wykorzystanie istniejących stosownych procedur pomiaru czynników rakotwórczych, szczególnie w celu wczesnego wykrywania nadmiernego zagrożenia powstałego w wyniku nieprzewidywalnego zdarzenia lub wypadku;
- f) zastosowanie właściwych metod i procedur pracy;
- g) zbiorowe działania ochronne i/lub, tam gdzie nie można uniknąć kontaktu za pomocą innych środków, indywidualne działania ochronne;
- h) środki higieny, szczególnie regularne czyszczenie podłóg, ścian i innych powierzchni;
- i) informowanie pracowników;
- j) odgraniczenie miejsc zagrożonych i zastosowanie odpowiednich znaków ostrzegawczych, włącznie ze znakami „zakaz palenia” w miejscach, w których pracownicy mają lub istnieje prawdopodobieństwo, że mają kontakt z czynnikami rakotwórczymi;
- k) nakreślenie planów działania w nagłych wypadkach, które mogą wyniknąć z nadmiernego kontaktu z czynnikami rakotwórczymi;
- l) sposoby bezpiecznego przechowywania i transportu odpadów oraz postępowania z nimi, szczególnie poprzez zastosowanie szczelnie zamkniętych i wyraźnie oznakowanych pojemników;
- m) sposoby bezpiecznego gromadzenia, przechowywania i usuwania odpadów przez pracowników, włącznie z zastosowaniem szczelnie zamkniętych i wyraźnie oznakowanych pojemników.

Artykuł 6

Informowanie właściwych władz

Jeżeli wyniki oceny, o której mowa w art. 3 ust. 2, wykażą, że istnieje zagrożenie dla zdrowia i bezpieczeństwa pracowników, pracodawcy udostępnią, na życzenie, właściwym władzom odpowiednie informacje na temat:

- a) działalności i/lub procesów przemysłowych, którymi się zajmują, włącznie z powodami, dla których wykorzystywane są czynniki rakotwórcze;
- b) ilości produkowanych lub wykorzystywanych substancji lub preparatów zawierających czynniki rakotwórcze;
- c) liczby pracowników, którzy mają kontakt z czynnikami rakotwórczymi;
- d) podjętych środków zapobiegawczych;
- e) typu używanego wyposażenia ochronnego;
- f) charakteru i stopnia kontaktu;
- g) przypadków zastąpienia.

Artykuł 7

Nieprzewidziany kontakt z czynnikami rakotwórczymi

1. W razie zajścia nieprzewidywalnego zdarzenia lub wypadku, do którego może dojść w wyniku nadmiernego kontaktu z czynnikami rakotwórczymi, pracodawca zawiadomi o tym pracowników.
2. Do czasu przywrócenia normalnej sytuacji i usunięcia przyczyn występowania nadmiernego kontaktu z czynnikami rakotwórczymi:
 - a) tylko tym pracownikom, którzy są niezbędni dla dokonania napraw i innych koniecznych prac, będzie wolno pracować na zagrożonym terenie;
 - b) pracownicy ci będą wyposażeni indywidualny sprzęt ochrony dróg oddechowych i w ubrania ochronne których muszą używać. Kontakt z czynnikami rakotwórczymi może nie być ciągły i konieczny czas jego trwania, dla każdego pracownika, powinien być jak najkrótszy;
 - c) pracownikom bez środków ochronnych zabroni się wstępu na zagrożony teren.

Artykuł 8

Przewidywalny kontakt z czynnikami rakotwórczymi

1. W przypadku niektórych czynności takich jak konserwacja, kiedy można przewidzieć, że kontakt pracowników z czynnikami rakotwórczymi prawdopodobnie znacznie wzrośnie i kiedy wykorzystano już wszystkie inne techniczne środki zapobiegawcze, mające na celu zmniejszenie zagrożenia pracowników, pracodawca, po konsultacji z pracownikami i/lub z ich przedstawicielami w przedsiębiorstwie bądź zakładzie, powinien ustalić, bez wpływu na odpowiedzialność pracodawcy, środki konieczne, aby możliwie jak najbardziej skrócić czas trwania kontaktu pracowników z czynnikami rakotwórczymi, a także dopilnować ochrony pracowników w czasie wykonywania tych czynności.

Zgodnie z akapitem pierwszym pracownicy, których to dotyczy, powinni być wyposażeni indywidualny sprzęt ochrony dróg oddechowych i w ubrania ochronne, których muszą używać tak długo, jak długo utrzymuje się nadmierne zagrożenie; kontakt z czynnikami rakotwórczymi nie powinien być ciągły, konieczny czas jego trwania, dla każdego pracownika, powinien być jak najkrótszy.

2. Należy podjąć odpowiednie środki, aby teren, na którym wykonuje się czynności, o jakich mowa w akapicie pierwszym ust. 1, był wyraźnie oddzielony i oznaczony, oraz dopilnować, za pomocą innych środków, aby osoby niepowołane nie miały wstępu na ten teren.

Artykuł 9

Wstęp na teren zagrożenia

Pracodawca powinien podjąć odpowiednie działania, aby upewnić się, że na terenach, na których mają miejsce czynności, w odniesieniu do których wyniki oceny, o jakiej mowa w ust. 2

art. 3, wykazują istnienie zagrożenia dla zdrowia i bezpieczeństwa pracowników, mieli wstęp wyłącznie ci pracownicy, którzy ze względu na swoją pracę lub obowiązki muszą mieć tam wstęp.

Artykuł 10

Higiena i ochrona indywidualna

1. W przypadku wszystkich czynności, co do których zachodzi niebezpieczeństwo skażenia czynnikami rakotwórczymi, obowiązkiem pracodawcy będzie podjęcie działań w celu dopilnowania, aby:
 - a) pracownicy nie jedli, nie pili oraz nie palili na terenie, gdzie występuje niebezpieczeństwo skażenia czynnikami rakotwórczymi;
 - b) pracownicy byli wyposażeni w odpowiednie ubrania ochronne lub w inne odpowiednie ubrania specjalne. Zapewniono oddzielne miejsca do przechowywania ubrań ochronnych i ubrań codziennych;
 - c) zapewniono pracownikom stosowne i odpowiednie łazienki oraz urządzenia sanitarne;
 - d) wyposażenie ochronne było odpowiednio przechowywane we właściwych i wyraźnie określonych miejscach. Aby było ono sprawdzane i czyszczone, w miarę możliwości przed każdym użyciem, a obowiązkowo po każdym użyciu. Aby uszkodzony sprzęt był naprawiony lub wymieniony przed dalszym użyciem.
2. Pracownicy nie mogą być obciążani kosztami tych działań.

Artykuł 11

Informowanie i szkolenie pracowników

1. Pracodawca podejmie odpowiednie działania, aby zapewnić pracownikom i/lub ich przedstawicielom w przedsiębiorstwie lub zakładzie odpowiednie i wyczerpujące szkolenie na podstawie wszystkich dostępnych informacji, szczególnie w postaci informacji i instrukcji dotyczących:
 - a) potencjalnego zagrożenia zdrowia, z uwzględnieniem dodatkowego ryzyka wynikającego z palenia tytoniu;
 - b) środków, które należy podjąć w celu zapobiegania kontaktowi z czynnikami rakotwórczymi;
 - c) wymogów higieny;
 - d) używania sprzętu i ubrań ochronnych;
 - e) kroków, które powinni podjąć pracownicy, wliczając ratowników, w razie zagrożenia lub w celu zapobiegania zagrożeniu.

Szkolenie będzie:

Artykuł 13

— uaktualniane, tak aby brać pod uwagę nowe lub zmienione zagrożenia, oraz

— w razie potrzeby okresowo powtarzane.

2. Pracodawcy zawiadomią pracowników o urządzeniach i wchodzących w ich skład pojemnikach zawierających substancje rakotwórcze oraz dopilnują, aby wszystkie pojemniki, opakowania i urządzenia zawierające substancje rakotwórcze były wyraźnie i czytelnie oznakowane oraz aby umieszczono na nich wyraźnie widoczne znaki ostrzegawcze.

Artykuł 12

Informowanie pracowników

Odpowiednie działania zostaną podjęte, aby upewnić się, że:

- a) pracownicy i/lub wszyscy ich przedstawiciele w przedsiębiorstwie lub zakładzie mogą sprawdzić, czy niniejsza dyrektywa jest stosowana, i że mogą uczestniczyć w jej realizacji, szczególnie w odniesieniu do:
 - i) skutków, jakie dla zdrowia i bezpieczeństwa pracowników będzie miał wybór, noszenie i używanie sprzętu oraz ubrań ochronnych, bez wpływu na odpowiedzialność pracodawcy za określenie skuteczności sprzętu i ubrań ochronnych;
 - ii) działań ustalonych przez pracodawcę, o których mowa w art. 8 ust. 1 akapit pierwszy, bez wpływu na odpowiedzialność pracodawcy za ustalenie takich działań;
- b) pracownicy i/lub wszyscy ich przedstawiciele w przedsiębiorstwie lub zakładzie zostaną natychmiast poinformowani o przypadkach nadmiernego kontaktu z czynnikami rakotwórczymi, włącznie z tymi, o jakich mowa w art. 8, o ich przyczynach i o działaniach podjętych lub tych, które zostaną podjęte dla przywrócenia normalnej sytuacji;
- c) pracodawca będzie prowadzić aktualny spis pracowników zajmujących się czynnościami, w odniesieniu do których wyniki oceny, o jakiej mowa w art. 3 ust. 2, wykazują istnienie zagrożenia dla zdrowia lub bezpieczeństwa pracowników, wykazujący, w miarę istniejących informacji, kontakt z czynnikami rakotwórczymi, na jaki byli narażeni;
- d) lekarz i/lub właściwe władze, a także wszystkie inne osoby odpowiedzialne za zdrowie i bezpieczeństwo w miejscu pracy będą miały dostęp do spisu, o którym mowa w pkt c);
- e) każdy pracownik będzie miał dostęp do tych informacji, zawartych w spisie, które go osobiście dotyczą;
- f) pracownicy i/lub wszyscy ich przedstawiciele w przedsiębiorstwie lub zakładzie będą mieli dostęp do zbiorowej anonimowej informacji.

Konsultacje i udział pracowników

Konsultacje i udział pracowników i/lub ich przedstawicieli w sprawach objętych niniejszą dyrektywą, włącznie z załącznikami do niej, powinny być zgodne z art. 11 dyrektywy 89/391/EWG.

SEKCJA III

PRZEPISY RÓŻNE

Artykuł 14

Kontrola zdrowia

1. Państwa Członkowskie ustanowią, zgodnie z wewnętrznymi przepisami i/lub procedurami, środki, w celu zapewnienia odpowiedniej kontroli zdrowia pracowników, co do których wyniki oceny, o jakiej mowa w art. 3 ust. 2, wykazują istnienie zagrożenia dla ich zdrowia lub bezpieczeństwa.

2. Ustalenia, o których mowa w ust. 1, zapewnią, że każdy pracownik będzie mógł zostać poddany, w razie potrzeby, odpowiedniej kontroli zdrowia:

- przed kontaktem z czynnikami rakotwórczymi,
- w regularnych odstępach czasu po tym kontakcie.

Ustalenia te powinny bezpośrednio pozwolić na zastosowanie środków zdrowotnych, zarówno indywidualnie, jak i w miejscu pracy.

3. W przypadku stwierdzenia, że pracownik cierpi na zaburzenia, co do których można podejrzewać, że są wynikiem kontaktu z czynnikami rakotwórczymi, lekarz lub właściwe władze odpowiedzialne za kontrolę zdrowia pracowników mogą zażądać, aby inni pracownicy, którzy mieli podobny kontakt z czynnikami rakotwórczymi, zostali poddani kontroli zdrowia.

W takim przypadku należy przeprowadzić ponowną ocenę zagrożenia kontaktem z czynnikami rakotwórczymi zgodnie z art. 3 ust. 2.

4. W razie przeprowadzania kontroli zdrowia należy prowadzić indywidualne rejestry medyczne, a lekarz lub właściwe władze odpowiedzialne za kontrolę zdrowia zaproponują działania ochronne lub zapobiegawcze w stosunku do poszczególnych pracowników.

5. Pracownikom należy udzielić informacji i porady na temat kontroli zdrowia, której mogą zostać poddani po zakończeniu okresu kontaktu z czynnikami rakotwórczymi.

6. Zgodnie z przepisami i/lub procedurami wewnętrznymi:

- pracownicy będą mieli dostęp do wyników kontroli zdrowia, które ich dotyczą,
- zainteresowani pracownicy i pracodawca mogą zwrócić się o przegląd wyników kontroli zdrowia.

7. Praktyczne zalecenia na temat kontroli zdrowia pracowników podane są w zał. II.

8. Wszystkie przypadki zachorowania na nowotwory, uznane, zgodnie z przepisami i/lub procedurami wewnętrznymi, za wynik kontaktu z czynnikami rakotwórczymi w miejscu pracy, zostaną zgłoszone właściwym władzom.

Artykuł 15

Prowadzenie rejestrów

1. Spis, o którym mowa w art. 12 lit. c), oraz rejestry medyczne, o których mowa w art. 14 ust. 4, powinny być prowadzone co najmniej przez 40 lat po zakończeniu okresu kontaktu z czynnikami rakotwórczymi, zgodnie z przepisami i/lub procedurami wewnętrznymi.

2. Dokumenty te będą udostępnione właściwym władzom, w przypadku gdy przedsiębiorstwo zaprzestanie działalności, zgodnie z przepisami i/lub procedurami wewnętrznymi.

Artykuł 16

Wartości graniczne

1. Zgodnie z procedurami ustalonymi w art. 118a Traktatu Rada określi wartości graniczne w dyrektywach, na podstawie dostępnych informacji, włącznie z danymi naukowymi i technicznymi, w odniesieniu do wszystkich tych czynników rakotwórczych, co do których jest to możliwe, oraz, w miarę potrzeby, ustali inne bezpośrednio odnoszące się przepisy.

2. Wartości graniczne i inne bezpośrednio odnoszące się przepisy będą ustalone w zał. III.

Artykuł 17

Załączniki

1. Załączniki I i III mogą być zmienione wyłącznie w zgodzie z procedurą ustaloną w art. 118a Traktatu.

2. Poprawki do zał. II o czysto technicznym charakterze, wynikające z postępu technicznego, zmiany w przepisach międzynarodowych oraz uściślenia i nowe odkrycia w zakresie wiedzy o czynnikach rakotwórczych będą przyjmowane zgodnie z procedurą ustaloną w art. 17 dyrektywy 89/391/EWG.

Artykuł 18

Wykorzystywanie danych

Komisja będzie miała dostęp do sposobu wykorzystywania informacji, o których mowa w art. 14 ust. 8, przez właściwe władze krajowe.

Artykuł 19

Ustalenia końcowe

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne konieczne do wdrożenia niniejszej dyrektywy nie później niż do dnia 31 grudnia 1992 r.

Jeżeli dyrektywy 67/548/EWG lub 88/379/EWG zostaną zmienione przez dyrektywy zmieniające po notyfikacji niniejszej dyrektywy w odniesieniu do substancji i preparatów, o których mowa w art. 2 lit. a) i b), Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne konieczne do wdrożenia zmian w przepisach, o których mowa w akapicie pierwszym, w terminach ustalonych na wprowadzenie tych dyrektyw zmieniających.

Państwa Członkowskie bezzwłocznie powiadomią Komisję o wprowadzeniu w życie przepisów, o których mowa w tym punkcie.

2. Państwa Członkowskie przekażą Komisji teksty przepisów prawa krajowego, już przyjętych lub przyjmowanych na podstawie niniejszej dyrektywy.

Artykuł 20

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 28 czerwca 1990 r.

W imieniu Rady

M. GEOGHEGAN-QUINN

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

SPIS SUBSTANCJI, PREPARATÓW I PROCESÓW*(artykuł 2 lit. a))*

1. Produkcja auraminy.
 2. Praca, w czasie której dochodzi do kontaktu z aromatycznymi policyklicznymi węglowodorami znajdującymi się w sadzy węglowej, smołe, paku, dymie lub pyle.
 3. Praca, w czasie której dochodzi do kontaktu z pyłami, dymem i aerozolami powstałymi podczas wypalania i elektrycznego rafinowania surówek miedziowo-niklowych.
 4. Silno kwasowe procesy zachodzące przy produkcji alkoholu izopropylowego.
-

ZAŁĄCZNIK II

Praktyczne zalecenia na temat kontroli zdrowia pracowników*(artykuł 14 ust. 7)*

1. Lekarz i/lub właściwe władze odpowiedzialne za kontrolę zdrowia pracowników, którzy mają kontakt z czynnikami rakotwórczymi, muszą być zaznajomieni z warunkami i okolicznościami takiego kontaktu u poszczególnych pracowników.
2. Kontrola zdrowia pracowników musi być przeprowadzana zgodnie z zasadami i praktykami medycyny pracy; musi ona obejmować następujące środki:
 - prowadzenie rejestru danych o medycznej i zawodowej przeszłości pracownika,
 - osobisty wywiad,
 - w razie potrzeby stosowanie kontroli biologicznej, a także wykrywanie wczesnych i odwracalnych skutków.W stosunku do pracowników objętych kontrolą zdrowia możliwe będzie postanowienie o dalszych badaniach, w świetle najnowszej wiedzy z zakresu medycyny pracy.

ZAŁĄCZNIK III

Wartości graniczne i inne bezpośrednio związane przepisy*(artykuł 16)*

A. Wartości graniczne

p.m.

B. Inne bezpośrednio związane przepisy

p.m.
